

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 83

van **BRECHT WARNEZ**

datum: 23 december 2021

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Kosten grove herstellingen aan kerkgebouwen - Subsidies

Volgens artikel 41 van het Eredienstendecreet stellen de gemeenteraad en de kerkraad een meerjarenplan vast voor een periode van zes jaar, dat de financiële afspraken tussen de kerkfabriek en de gemeente bevat. De gemeenten moeten de meerjarenplannen goedkeuren.

Artikel 51 van datzelfde decreet bepaalt dat de opbrengsten en ontvangsten van de kerkfabriek bestaan uit de inkomsten uit de aan de kerkfabriek toebehorende of teruggeschonken goederen, schenkingen, subsidies en toelagen van de gemeenten om kosten en uitgaven te dekken in geval van ontoereikende opbrengsten en ontvangsten. De kosten en ontvangsten van de kerkfabriek zijn de bezoldiging van het personeel, de kosten die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de eredienst, kosten van de gebouwen, grove herstellingen van de tot de eredienst bestemde gebouwen (artikel 52 Eredienstendecreet).

Daarnaast stipuleert artikel 52/1 van het Eredienstendecreet een verplichting voor gemeenten om tekorten bij te passen en bij te dragen in de investeringen in de gebouwen van de eredienst.

Wanneer een plaatselijke kerk haar dak moet vernieuwen, of andere grove herstellingen moet uitvoeren, is het in de praktijk niet altijd duidelijk wie deze kosten moet dragen. Het is nochtans belangrijk dat we blijvend zorg dragen voor onze kerken als deel van onze identiteit.

1. Voor welke investeringskosten in kerkgebouwen dient een gemeente in te staan?
2. Voor welke investeringskosten in kerkgebouwen kan een gemeente of kerkfabriek subsidies krijgen?

**Vlaams
Parlement**

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 83 van 23 december 2021

van **BRECHT WARNEZ**

1. Sinds de inwerkingtreding van het Eredienstendecreet van 7 mei 2004 bestaat er geen centraal opgelegd onderscheid meer tussen verplichte en facultatieve uitgaven van de besturen van de eredienst. In de oude Napoleontische regelgeving (en dan vooral de uitvoeringsbesluiten die daarop gebaseerd waren) was dat er wel. De Vlaamse decreetgever heeft een andere keuze gemaakt: een keuze voor een lokaal overlegmodel. In dat model worden op lokaal niveau afspraken gemaakt tussen de besturen van de eredienst, het gemeentebestuur en het centraal bestuur (als dat er is). Het is daar dat bepaald wordt welke uitgaven zullen gebeuren en hoe die zullen worden gefinancierd, niet vanuit een algemeen geldende regel die in Brussel wordt afgekondigd.

Dat geldt ook voor de investeringsuitgaven in het algemeen en die voor de gebouwen van de eredienst in het bijzonder. Het is dus op lokaal niveau dat er een concrete invulling gegeven wordt aan de kosten en uitgaven van de besturen van de eredienst, vermeld in artikel 51 van het decreet, aan de concrete bijpassing van de exploitatietekorten en aan de concrete bijdrage aan de investeringen in de gebouwen van de eredienst.

Het Eredienstendecreet bepaalt enkel het algemene kader (bv. over het principe dat de reserves van de besturen van de eredienst een zo hoog mogelijk jaarlijks rendement moeten opleveren) en de procedurele waarborgen (bv. beroepsmogelijkheden bij de provinciegouverneur en/of de minister). De concrete invulling van dat algemeen kader gebeurt op lokaal niveau, door de lokale actoren die ook het beste geplaatst zijn om de afwegingen te maken die daarbij komen kijken.

Ik verwijs aanvullend ook naar mijn antwoord op de recente vraag om uitleg nr. 1166 van de heer Kris Van Dijck.

2. Wat betreft de mogelijkheid tot subsidies moet er een onderscheid gemaakt worden tussen de eredienstgebouwen die als monument beschermd zijn en de eredienstgebouwen waarvoor dat niet het geval is. Die eerste categorie valt onder bevoegdheid van mijn collega Matthias Diependaele als minister van Onroerend Erfgoed.

Die tweede categorie wordt wel gesubsidieerd vanuit de bevoegdheid Binnenlands Bestuur. Daarvoor komen momenteel zowel renovatiewerken in aanmerking, als studies naar mogelijke her- of nevenbestemmingen en aanpassingswerken die nevenbestemmingen mogelijk moeten maken (voor meer info zie <https://lokaalbestuur.vlaanderen.be/financiering/specifieke-subsidies/specifieke-subsidies-abb>).

Ik moet hier uiteraard ook verwijzen naar de visienota van de Vlaamse Regering die ik samen met mijn collega Diependaele heb opgemaakt over de beleidsmaatregelen voor de her- en nevenbestemming van parochiekerken in Vlaanderen (zie [Stukken Vlaams Parlement, 903 \(2020-2021\) nr.1](#)). Daarin wordt een bijsturing van het bestaande subsidiekader aangekondigd.

Tot slot kan ik enkel uw boodschap onderschrijven dat we zorg moeten dragen voor onze kerkgebouwen.